
[2009-27-RE](#)

CAUSA 2009-27-RE

Número de registre 500-2009. Recurs d'empara

AUTE DEL 15 DE MARÇ DEL 2010

BOPA núm. 18, del 24 de març del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 4 de desembre del 2009, per la representació processal del Sr. J. F. R. D. S. i de la Sra. M. D. C. F. P., mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 15 de desembre del 2008, dictat per la Secció d'Instrucció de la Batllia i contra els autes del 18 de maig i de l'11 de novembre del 2009, dictats pel Tribunal de Corts, per considerar que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada per aquesta part, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que declari la continuació de la instrucció de les diligències prèvies "havent de decidir el Batlle instructor sobre l'admissió a tràmit de la querella criminal presentada, i reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 7 de gener del 2010;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

Els Srs. J. F. R. D. S. i M. D. C. F. P., en defensa dels interessos de la seva filla menor d'edat A. R. P. S. van presentar una querella criminal per la comissió d'un delicte de maltractament i lesió tipificat a l'article 113 del Codi de procediment penal contra les Sres. A. I. F. C. i V. D. R., mestres de la nena.

Segon

El 15 de desembre del 2008, la Secció Especial d'Instrucció de la Batllia va dictar un aute que arxivava les diligències prèvies incoades arran de la denúncia efectuada per la mare davant el Servei de Policia.

Tercer

La representació processal dels querellants va presentar un recurs d'apel·lació contra aquest aute d'arxiu davant el Tribunal de Corts, exposant, en primer lloc, que el batlle instructor abans de decidir sobre l'arxiu de les diligències s'havia de pronunciar sobre l'admissió de la querella i, en segon lloc, que aquest aute d'arxiu no menciona ni la segona persona imputada en el seu escrit de querella.

Quart

El 18 de maig del 2009, el Tribunal de Corts, mitjançant aute, va desestimar aquest recurs d'apel·lació i va confirmar l'aute d'arxiu esmentat. En aquesta decisió, el Tribunal de Corts considerava que l'aute objecte de recurs era anterior a la data de la presentació de la querella que legitimava els querellants a presentar un recurs, però no a retrotreure les actuacions com si aquesta resolució no hagués existit. Afegia que "l'arxiu de les diligències prèvies no és sinó una finalització provisional perquè no revesteix els atributs de la sentència o sobreseïment definitiu, però no obstant aquesta provisionalitat, la reobertura i continuació del procediment no procedeix salvat si sorgissin nous elements que no eren coneguts i que haurien pogut fonamentar una decisió diferent". Pel que feia al fons, considerava que no apareixien en les actuacions els més mínims indicis que permetessin sustentar el processament d'algú i declarava que l'arxiu decretat automàticament pel batlle instructor havia estat encertat.

Cinquè

La representació processal dels querellants va formular un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, així com un escrit en què sol·licitava una mesura d'allunyament per tal que A. I. F. C. no s'acostés a la nena.

Sisè

L'11 de novembre del 2009, el Tribunal de Corts va acordar desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions, ja que les al·legacions adduïdes en el marc d'aquest procediment ja ho havien estat en els escrits anteriors i que la desestimació de les seves pretensions, adequadament fonamentada, no comportava la vulneració al·legada.

Així mateix, acordava no donar lloc a la mesura cautelar sol·licitada per tal com el procediment es trobava tancat per manca d'il·lícit penal.

Setè

El 4 de desembre del 2009, la representació processal del Sr. J. F. R. D. S. i de la Sra. M. D. C. F. P., en defensa dels interessos de la seva filla menor d'edat A. R. P. S. va presentar un recurs d'empara en què manifesta que les resolucions objecte de recurs han vulnerat el dret a la jurisdicció, el dret a la defensa i el dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució per manca

de pràctica o inadmissió de les diligències penals sol·licitades en l'escrit de querella criminal. Efectivament, la decisió d'arxivar les diligències prèvies impedeix la pràctica de les diligències sol·licitades en l'escrit de querella esmentat per l'esclariment dels fets, com són les declaracions de les querellades i dels querellants, així com la declaració dels testimonis, i especialment la declaració de la Directora del Centre escolar.

Així mateix, es van aportar altres proves pericials que haurien de poder ser valorades com és l'informe emès per una psicòloga.

Aquesta part recorda que el Tribunal Constitucional ha considerat que el dret d'accés a la Justícia és el fonament de tota la resta de drets que protegeix el dret fonamental a la jurisdicció, ja que sinó es fa inútil tota la resta de garanties processals contingudes en l'article 10 de la Constitució.

Per acabar demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada per aquesta part, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que declari la continuació de la instrucció de les diligències prèvies "havent de decidir el Batlle instructor sobre l'admissió a tràmit de la querella criminal presentada, i reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries."

Vuitè

El 7 de gener del 2010, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè els recurrents pretenien una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions d'instància i d'apel·lació, denotant-se de la lectura de les mateixes que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

Pel que fa a la vulneració del dret a un procés degut, el Ministeri Fiscal destaca que no es pot al·legar aquesta vulneració, ja que els recurrents s'han beneficiat de totes les garanties contingudes en aquest dret. Els recurrents han pogut ser part en el procés, han pogut interposar recurs, han obtingut una decisió fonamentada en Dret pronunciada per un tribunal imparcial. Igualment s'han respectat els seus drets a la defensa i el principi d'igualtat de les parts en el procés.

Aquest Ministeri Fiscal ja havia considerat que "de la instrucció abreujada practicada s'evidencia la inexistència d'il·lícit penal en la conducta de les querellades" i el Ministeri Fiscal detallava els motius pels quals s'evidenciava aquesta inexistència.

Pel que fa a la vulneració del dret a la jurisdicció, considera que les resolucions impugnades contenen un raonament mínim suficient del qual no es pot desprendre que la decisió sigui arbitrària, ni que contingui cap incongruència omissiva causant una privació o una disminució de l'exercici real i efectiu dels drets d'al·legació i de defensa en el procés.

D'una banda l'aute d'arxiu no podia pronunciar-se sobre la querella, per tal com aquesta era posterior a l'aute esmentat, d'altra banda, d'aquesta querella no es desprenien elements diferents d'aquells que van ser valorats pel batlle instructor. Així mateix, els documents aportats per la part demanant no desvirtuen el fet que s'evidencia la inexistència d'il·lícit penal, com la idoneïtat de les diligències que pretén que es practiquin, en relació amb persones que, o bé no eren presents en el moment de l'incident, o bé no deixen de ser simples testimonis de referència que relaten fets exposats per menors d'entre 3 i 4 anys.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2009-27-RE.

Fonament jurídic únic

Convé recordar que en relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat, de manera constant, que no li correspon actuar com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix a verificar que els drets reconeguts, a aquest article de la Constitució han permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

L'aute del 18 de maig del 2009 del Tribunal de Corts va considerar que l'aute d'arxiu de la causa era anterior a la data de la presentació de la querella que legitimava els querellants a presentar un recurs i que l'arxiu de les diligències prèvies només era una finalització provisional, perquè no revesteix els atributs de la sentència o sobreseïment definitiu. Pel que feia al fons, considerava que no apareixien en les actuacions els més mínims indicis que permetessin sustentar el processament d'algú i declarava que l'arxiu decretat automàticament pel batlle instructor havia estat encertat.

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal de Corts va considerar que les al·legacions adduïdes en el marc d'aquest procediment ja ho havien estat en els escrits anteriors i que la desestimació de les seves pretensions, adequadament fonamentada, no comportava la vulneració al·legada.

En aquestes condicions, i en la mesura que el Tribunal de Corts va tenir curar de precisar que l'arxiu de les diligències només era una finalització provisional del procediment, hem de constatar, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, que aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2009-27-RE, interposat per la representació processal del Sr. J. F. R. D. S. i de la Sra. M. D. C. F. P. contra l'aute del 15 de desembre del 2008, dictat per la Secció d'Instrucció de la Batllia i contra els autes del 18 de maig i de l'11 de novembre del 2009, dictats pel Tribunal de Corts.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de març del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat